

[Jørgen Jørgensen.]

fører, at Landbruget bliver daarligere stillet, saa var det dog rart engang at faa at vide, hvorpaa disse Folk begrunder dette. Sandheden om Valutaordningens Indflydelse paa Landbrugets Forhold er den, at medens Pristallet for Importvarer i 1932 var 120, er det i 1934 steget med 15 pCt. til 138; men Eksportvarenes Pristal var i 1932 84 og er steget til 108 eller med 28 pCt., og Hjemmemarkedsvarene, der i 1932 var paa et Pristal af 124, er steget til 131 eller med 6 pCt.

Jeg spørger de ærede Medlemmer af Venstre og det ærede Medlem Hr. Thomsen, der Gang paa Gang fortæller, at Priserne paa Hjemmemarkedet i Kraft af Valutaordningen er steget i væsentlig Grad paa Landbrugets Bekostning: hvad bygger man dette paa? — Det ærede Medlem Hr. Fuglsang længes efter Kaffe og siger stadig væk Kaffe. Jeg ved meget vel, at man har fremsat det Synspunkt, at Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger har betalt et meget betydeligt Beløb for at faa den Kaffe, som man mente Forbrugerne i Fællesforeningen havde Brug for, men Forholdet var dette, naar Indførselen af en Vare som Kaffe skulde indskrænkes, at hvis man fremdeles vilde sikre sine Forbrugere al den Kaffe, som man kunde sælge, og som der var Brug for, paa et Tidspunkt, da alle maatte skæres ned, fordi Importen var sat ned, saa maatte man betale derfor, saaledes som Fællesforeningen har gjort. Men jeg ved ikke, om man mener, at naar Kaffen, som vi var enige om, maatte rationeres af valutamæssige Grunde, saa skulde denne Kaffe forbeholdes enkelte Grupper af handlende her i Landet, medens andre skulde mangle Kaffe til at tilfredsstille deres Forbrugere. Og hvis man ikke har andet at henvise til i hele Spørgsmaalet om Valutaen, end at Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger har betalt Kaffen for dyrt, saa kan dette Forhold jo rettes, og det kunde have været rettet, hvis ikke man havde forhindret den Kontrol med Priserne, som Venstre og Konservative og formodentlig ogsaa det ærede Medlem Hr. Thomsen altid har sat sig imod.

Jeg mener ikke, at Valutaordningen er ideel, jeg mener, der er forskellige Mangler ved denne Ordning, Mangler, som jeg tror kan rettes ved Nyordningen i dette Efteraar, men jeg mener ikke, disse Mangler kan give nogen som helst saglig Begrundelse for den Paastand, at Valutaordningen har forringet Landbrugets Økonomi. Alle Tal, der

foreligger, er Udtryk for, at Valutaordningen har gjort nøjagtig det modsatte. Den har gjort det muligt, at Landbrugets Eksportpriser er steget. Den har gjort det muligt, at vi trods Kronefaldet i Danmark siden 1932 kun har en meget lille Forhøjelse af Priserne paa Hjemmemarkedet. Gennem Valutaordningen er der tilført det danske Landbrug Millioner af Kroner, som ikke havde kunnet skaffes, hvis ikke vi havde haft et Organ, der kunde dirigere vor Handel hen til de Lande, der købte hos os. Den Agitation, der er sat i Gang Landet over imod Valutaordningen, er saa usaglig, saa fuldkommen uden Holdepunkt i de virkelige Forhold, at jeg mener, at de, der stadig tror at gøre en nyttig Gerning ved at føre denne Agitation, har misforstaaet deres Ansvar i denne vanskelige Tid for det danske Landbrug; for andre Erhverv kunde maaske taale, at Valutacentralen blev ophævet, men det danske Landbrug kunde ikke taale det. Jeg maa for øvrigt sige, at hvis man vil se de Priser efter, som Landbruget betaler i Dag for alle de Hovedvarer, som skal købes til Landbrugets Bedrift, saa vil man se, at der kun er sket en meget ringe Prisstigning i Aarene, siden Valutacentralen blev indført, en Prisstigning, der slet ikke svarer til den Prisstigning paa Eksportvarer, som har fundet Sted i disse Aar.

Jeg har endnu kun en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Rahbek. Det ærede Medlem var holdt uden for Forhandlingerne om Kornordningen, saa vidt man kunde forstaa, og havde i Partiet ikke faaet gjort Rede for, hvordan det forholdt sig. Det ærede Medlem Hr. Rahbek hører formentlig til de Folk, som det ærede Medlem Hr. Brorsen hentydede til, naar han sagde, at man skulde ikke tage Hensyn til Per og Paul, om de havde afvigende Meninger, for det kunde man ikke rette sig efter i disse Tider. Det kan ikke nytte, at man fra Venstres Side tror at kunne tage den Stilling, at Partiet officielt kræver Kornordning, og at Landboforeningerne Gang paa Gang kræver en Kornordning, at Partiets Ordførere her staar og beklager sig over, at Kornprisen ikke er høj nok, og at man saa skal have saa let Spil hos enkelte af Partiets Medlemmer, at man efter dette kan gaa ud omkring i Landet og sige til de Folk, som helst vil være fri for en Kornordning: Ja, men vi vilde jo heller ingen Kornordning have. Nej, Landboforeningerne, der har staaet bag ved Henvendelsen til Rigsdagen om at faa en Kornordning, og det Parti, der krævede af os